

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

P ante L

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97861](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97861)

sicitur phlegmaticus. L. lib. j. de fato. Inter locorum nās q̄tū
interfit videamus: alios eē salubres alios pestilentes. in alijs
eē pituitosos & q̄n redundātes: in alijs ericatos atq; aridos
Pir est q̄ fit ex arborū resinis ad ignē decoctis. Resina vō est li-
quor trassus ex arborib; fluēs: & sepe sua sponte adscicatus
ad solē. Pir liq̄da coquit ad nānū & ad multos alios vsus.
Ply. lib. xiiij. pir in italia ad vasa vino odendo maxime p̄ba-
tur brutia & picea resina. Hinc pico picas de quo supra.

P ante L

Placeo. es. cui. citij. placere est gratū eē. Liiij. est displicere.
Dier. in plo. palip. vtrūq; cōplexus ē. Quationū itaq; vī aruz
aditus auxilio nisi libū beniuolis placituz tñ inuidis dis-
plicitur eē nō ambigo. Aliqñ placere est efferrī glari & cōsi-
dere. Ut ego placeo tibi: tu places tibi ille placet tibi. Quiti.
Placeas tibi opū tuaz fiducia oues si tibi idem iudere
nō expedit pares sumus. Hinc ē cōplacē qd̄ sigt̄ ē placeo.
Ter. i. an. postq; me amare dixi cōplacita ē tibi. Displicē idē
in beau. heubēi quā ego nunc totus displicēo tibi: p̄placeo:
valde placeo: idē ibi: p̄placet. H; & ipersonale passiuē vocis.
Lyp̄i. Si hominibus placetur: dominus offenditur.

Placidus. a. um. mitis sedatus: q̄ illa q̄ ceta sunt oibus placent.
Ter. i. adel. Jle sp̄ egū suā vitā in octio: in diuinijs clemēs pla-
cidus nulli ledere: os arridere oib; Do. Clemēs ē circa recte
agētes: placidus ē circa delinq̄ntes clemēs aīo: placidus vul-
tu: hic placiditas q̄. Uar. i. orab; eē asserit cū ait. Inq; p̄mū
nō sine cā putat oues assūptas: & p̄pyllitate: & p̄placitū
Maxime enī quietē & captūsum ad vitam boīum.

Placido. as. placidū seu placatū facio. Amb. lib. de abel. Grauis
motus nīq; adolefcētē fida senectutis statione placidant.

Placitus. a. um. participium. Teren. in prolog. ecy. Ubi cognū
sunt placitē sunt.

Placitū nomē sigt̄ s̄sensuz & veluti pactionē firmatā. Ply. eadē
etas nerōis p̄ncipatu ad thessalū trāsiluit oclētē cūctoz ma-
ioz placita & rabie qd̄ā i oēs qui medicos potātē. Dier. i. gen.
Nō possumus extra placitū eius quicq; aliud loqui tecum.

Placo. as. mitem ac placidū facio. p̄picio. Placabilis p̄piciabi-
lis. Quis cōpositū est cōplaco. pe. p. Hel. Lociliare tibi atq;
cōplacare iudices debēt: sensusq; eozū expectatione causē su-
spensos rigentesq; honozificis verendisq; sentētijs cōmulce-
renō iniurijs atq; iperiosis munitationibus confutare.

Placenta: libum farinaceum quod fit ex farina siliginea: caseo
mele: dicta quod nobis placeat: q̄ ea solerent deos placere:
vel dicitur a gr̄co τλακευς.

Plerusq; ag. unq; vñ i nō tā singulari quā plī. pleraq; pe. c.
i abltō p̄ducit. Doz. i. eplis. Si qd̄ā numis antiq; si pleraq; ou-
re idē pleraq; differat & p̄ns i tps̄ omutat. Pleriq; mō capi-
tur p̄ maxima pte. Salu. Plerosq; senect; dissoluit nisi q̄ ferro
aut bestijs iteriere. Mō p̄ eo qd̄ est nōnulli. Quiti. Uideas
plerosq; ira pctos. i. nōnullos. Solet eē syllabica adiectio
& p̄ vna of omis pte ponit: vt cū dicim; pleriq; oēs h; facitiant
Sigt̄ enī oēs. Terē. in an. qd̄ pleriq; oēs facit̄ adolefcētuli.
Diphthongat̄ aut̄ qm̄ αω τω τω ληρες. fit qd̄ plēnū fre-
quēs sigt̄. Lōueria enī lōga i. e. dipht. vt i segna. rbeda. letbes
alijsq; p̄multis dicitib; seruat. Silt̄ plerūq; qd̄ a plerūq;
deducit: ouplē sumi pōt. Uno mō p̄ eo qd̄ est fere sp̄. Alio
mō h; rarissime p̄ eo qd̄ est nōnunq;. Quiti. Excussa sūt ple-
runq; vitia verberibus. i. nōnunq;. Et ab aliq̄bus putat̄ no-
men: ab aliq̄bus aduerbiū. Inuenit̄ ēt plerū sine adiectione
Pacu. Periere danai. plera pars pessundata est.

Plaga percussio vulnus vber. Uirg. Plagisq; pemprū tonsa p̄ i-
tegrā solūmē viscera pellē: aliqñ plagē regna d̄sr raroza ad
capiendas ferās: q̄ plagis. i. foraminibus plena sint. L. li. iij.
of. Sūt ne igit̄ insidie tēdere plagas ēt si exercitaturus nō sis.
Uirg. Regna rara plage lato venabula ferro. vbi Ser. scribit
plagas p̄p̄ie illos fures dicit̄ q̄bus regna tendunt̄ circa imā &
sumā parte. Rursus celi vel terre spatū amplissimū: qd̄ etiā
tractus & clima a gr̄cis d̄z plaga appellat̄. Uirg. lib. viij. In
medio dirimit plaga solis iniq;. Itē grande luteū tegmē cā-

didū qd̄ findonē vocat̄ lecticariā q̄le est quo nūc vtunt̄ ma-
lieres romanę olim passim in vsu erat. Uar. de vi. pa. Chla-
mydes plage vela: vasa aurea idē Eburneis lectis & plagis si-
gillat̄: & h; p̄mā cor. nisi cū sigt̄ vulnus: qd̄ gr̄ce d̄z τω ληρη
Quid. de tris. Nō h; in nobis iam noua plaga locū: huius di-
minutiū est. Plagula idest parua plaga.

Plagiarius. q̄ plagas. i. vulnera ifert: & plagiarius q̄ boies quez
scit liberū eē emit veditur: aut p̄ seruo tenet. Itē q̄ libertum
emit v̄l vedit. Itē q̄ seruo aut serūē p̄suadet vt a dño dñauē
fugiat: v̄l eū eueiuito v̄l insciente dño celat: vincitūz emit
vel vendit: dicitur plagiarius q̄ lege phania plagis dñatus
eēt. Ler ipsa plagiaria: crimē plagū vocat̄. Mar. Impones
plagiario pudorē Plagiarium vocat̄ furē libozū suozum.

Plagiator idē qd̄ plagiarius. Dier. ad flozēniū magistru at̄ pue-
ri tui de quo dignatus es scribere: quē plagiatorē ei eē non
dubū ēt sepe Luagrus p̄hyter me p̄ite corripuit: cui ille
ridit. Ego nihil timeo: dicit se a dño suo fuisse dimissum.

Plagiosus dicitur gr̄maticus ludi magister q̄ plagas inseret.
Unde domitij marci versus est. Si quos orbilius ferula sca-
ticaq; cecidit. Et plagiosus est qui suauitate verborūz retra-
bit a proposita virtute.

Plago. as. plagam ifero. Aug. lib. xxi. ci. dei. Lū iustissime amo-
sas: penas seruus in cōpedibus p̄dat: qui verbo aut ictu ce-
lerrime transeunte vel laceffiuū om̄m vel plagauit.

Planus. a. um. d̄z cuius figura cōlis est. Quī vō plana nullū ipe-
dimentū h̄nt qn̄ vndeūq; videri possunt: planū q̄nq; p̄ apto
& manifestō ponit. Et sic b; pe. p. planus vō pe. cor. i. i. i. p̄
seura nō qd̄ ē simplr; h; certi atq; sui ḡnis in postore decolla-
tozeq; a fallēdo dicitur. Doz. Nec semel irrisus truius artol-
lore curat fracto crure planum. Inter planos maxie celebra-
s fure Lephisodor; & p̄talēo: q̄ decessor; vtrūq; silū d̄cepit
seozis v̄s p̄dēdo q̄ pte doom; in fodiōset aurū qd̄ nūsq; erat.

Plane aduerbiū significat certe manifeste. Quisq; oino. L. i. reb.
Quare si plane a nobis deficiat: moleste sero. Aug. lib. ij. con.
Quid erat ille affectus ai. Lerte enim plane turpis erat.

Planicies. cōlitas. Sal. nā vbi planities erat iter finitros mon-
tes & dextera rapē aspera: octo: roboztes in fronte constituit

Planitudo. idem quod planities. Lol. lib. v. pertice cacaminis
modice planitudinis: que tamen oipundiaris orbiculi crās-
titudinem non excedant optime panguntur.

Planidus idem quod planus. Lol. li. iij. Curamq; adhibeto: vt
a superiore & ficcioze & exliore in planidiorē humidiorē
pinguiorem agrum transferas.

Plāo. as. planū facio. Liiij. cōposita magis sūt i vsu: videt̄ pla-
no qd̄ ē totū planū facio. Hel. li. ij. M. Lato. in li. que ē agri
cultura & scripsit. Semē cupisi ferito crebro itay: nisi feri fo-
let eo cribzo terrā isternito dimidiatū digitū iā id bñ tabla
aut pedib;: aut manibus cōplanato: ceplano & ceplano alibi

Planula a cōplanādo dicta est: p̄o in f̄o fabzili quo asfāmēta
leuigantur & poliunt̄. Nā dolabra idē videtur esse qd̄ asfā-
vt inqt̄ do. q̄ inqt̄ dolare est asfā eē dere. Et planū sūt q̄s
nos lamas vocamus. Fores enim cū planulis ferris parie-
tibus cardinibus coniungunt̄ & super illos deuoluntur.

Planipes: q̄ pedes planos h; vnde comedie siue fabule ḡns d̄z
planipedia: vbi nullo p̄cedebat cultuz: q̄ actores pedib; pla-
nis. i. nudis p̄scena itroirent. Diome. scri. planipedem gr̄ce
mimū sigare: q̄ actores planis pedib;. i. nudis itraerent: p̄ice-
niū: nō vt tragicos actores cū cothurnis: neq; vt comica cū loc-
cis. Sine q̄ olim nō in suggestu scēne sed in plano orbethe
positis instrumentis mimicis actarent.

Plançe tabule planę a planicie: ita appellatē. Ply. lib. viij. Nec
potēs asini trāseāt p̄ raritatē plancaz trāflucentib; fūmis.

Plauci: q̄ supra modū pedib; plani sūt. i. q̄ pedes imos graciles
h̄nt planosq; cōluter q̄n tabellas q̄ placē vocat̄. Quonoscē di-
ctus ē Roman; qd̄ā cū extat̄ eplē luculētē scripse. Qui te-
ste Lufebio cū galliā comatā regeret lugdamū d̄didit: q̄ cui
tas senecę t̄pib; deflagrauit icēdio. Vi ēt plon d̄r. Un poe-
ta dicit̄: et i pmo plotus p̄ h̄mōi pedes. Deinde plantus.

Plāta cū de pedib; d̄z: sigt̄ totā pte iferiorē digitosq; & ynques

Uirg. in moteto. Luribus erilis spatiosa pdiga planta. Si
 de arboribus ea est q̄ trāfferēdi grā vel de arboribus ra
 par: vel ex feminib⁹ est orta: et de herbis quocq̄ dicitur. Uirg. Dic
 plantas tenero abscondēs de corpore matris: deponit sulcis.
 Plantaria: ipse plāte in terra nate: q̄ cū radicibus trāferunt de
 vno loco i aliu. Uirg. Syluarūq̄ aliq̄ p̄ssos ppaginīs arcus:
 expectāt et vna sua plātaria terra. Plātaria et oīr plātaz lo
 ca. P̄ly. li. xvij. Quedā i plātario ista eodē die transferunt.
 Plantarius. a. um. qd̄ plātari oī: seu qd̄ ē aptū vt plantef. Col.
 li. vi. Ipe at arbutūq̄ h̄ mō p̄nt trāfferi aīq̄ plātarias arbu
 sculas effodias solo rubrica notato p̄tē ei⁹: q̄ meridie spectet
 Plantaris et hoc plantare qd̄ est plantē pedis. Sta. li. i. the. sum
 ma pedum prope plantaribus alligat alia.
 Plātiger plātas gerēs. Uī plātigere arbores: q̄ ex sese pullulā
 do plātas emittūt. P̄ly. filiqua plātigera ē in imis partibus.
 Plāto. as. notē f̄gationis: vt hō quidā plantauit vineā. Duius
 cōposita sūt deplāto: qd̄ est diuin suo simplici. Nā deplāta
 re q̄ qd̄ plantatū erat euellere. P̄ly. s̄z vttrag in firmissima
 et cōtēte nitunt tū vel leui aura oc̄sume deplātant. Col.
 li. vi. Ne aut cornu bos ad stipitē vebentius offendat: aut
 cornu iugo truncū oclbet: ramūq̄ deplātet. Explāto f̄gū
 sūt deplāto: idē. Uī sit q̄ teneri ad huc pampini capulis sū
 is illigent nec ventis explātent. Et lib. vi. Antēq̄ explantes
 arbutūculam: supplantato subtus plāto de quo alibi.
 Plantago herba cuius duo sūt ḡnā: scilicet maior et minor.
 Planete ab astro dicit sūt αωω της λαυνης και λαυνης.
 errantia: et vagus: v̄l a v̄bo greco. ω λαυνομαι erro. La
 rini ab icellu vocat errātia et erraticas stellas: nigridius erro
 res appellat. Nā vt ait Ser. iter dū in haustu iter dū in septe
 trione: plerūq̄ i mūdū: nōnūq̄ cū mūdō ferunt. v̄n Uirg.
 de mercurio. Quos ignes celi cylleniū erret i orbēs: sūt aut
 septe planete. Saturn⁹. Iuppit⁹. Mars. Sol. Venus. Mer
 curius. Luna sed q̄nq̄ i mūdū ferunt. et cū mundo q̄n re
 trogradū sūt. Sol dō et Luna semper contra mundum.
 Plango. is. r̄. ctū. fleo. v̄n plāctus et plāgoz: aliq̄ plangere est
 penere. Lucil. plangūt littoza fluctus. Quid. Plāgebāt cor
 pore terrā: hinc plāctus et plāgoz p̄ cūssidē. Luc. Exigit ad
 secnos famulaz brachia plāctus. Sylui⁹. Liuentia plāctu
 brachia. Catul. pcedūt leuiterq̄ sonant plāgoze caphini.
 Plātes grece latine formatio d̄: hinc plātes plāstina et plāstino.
 Plātes: fictoz q̄ figlinam artē exercet: qui et figulus d̄. Hiero.
 Adollis ceta et ad formandū facilis: et si artificis et plāte cel
 sent manus i virtute top̄ est quicquid esse potest.
 Plāstice fictoria: v̄l figlaria: ars figlina q̄ iungunt imagines ex
 argilla. αωω του πλαττει. p̄ qd̄ est fingere. v̄n et p̄ plāsti
 ce d̄: ars faciēdi typos. i. formas q̄bus formādis figlinis ope
 ribus vtunt. D̄ et p̄plāstice pro ipsa forma quā ad forman
 da alia opa adhibent. P̄ly. Arcefilai p̄plāsticen plaris veni
 re solitā stāt ab artificibus ipsis quā aliozum opera.
 Plāstina. atis. et plāstinau figmentū qd̄ et figlinū opus d̄: qd̄ for
 matū ē. Itē plāstina emplastrū ab αλαττω fungo cōpono
 q̄: P̄erf̄ li. qd̄ cū plāstimate guttur mobile colluerit. Antiq̄
 cū nōnulli emplastrū ex plurib⁹ liq̄diorib⁹ reb⁹ cōmixtis vo
 cem adiuantibus faciebant. La. de plāstimate bibendis.
 Plāto. as. figmentum aliquod efficio.
 Platos grece latine dicitur latitudo: vnde Plāto Plātea plata
 nis et multa alia.
 Platyophthalm⁹: q̄n dilatās oculos αλαττω. n. latus οφθαλ
 μος oculis: quo noie dicitur est lapis spume cādide iētisq̄
 qd̄ sumi appellāt: alij stibia: alij alabastrū: alij turbasin. Nā
 dilatāt oculos et eoz fluriones erulcerationesq̄z inbibet.
 Plātea: via latior: fereq̄z militaris p̄tozia cūlarisq̄z d̄. Q̄nq̄z et
 capis pro area in qua venire pplis solet: cuius pe. cor. apud
 Catul. Lāpidius in heliogaballo: plāteas i palatio strauit
 lacedemonijs et pophyreticis factis. Est et nomen auis q̄ ad
 ea volat q̄ in mari mergunt: et capitā eoz moztu corripit do
 nec captū a extorqueat: dicta platea a latitudine corporis.
 Platea cum diph. v̄bs boetiē. P̄lyni. Plāteq̄ numero plurali:
 hinc plateases populi dicit.

Platanus. pe. cor. arbor late spargentib⁹ feramis ab αλατος
 latū petronius arbiter. Nobilis estiuas platanus diffūderat
 ymbas. Est at tā maf. q̄ se. ḡnīs et tā q̄rig q̄ scōge decli. Uir.
 in cul. Nā p̄mū p̄na surgebant valle patētes aerie platanus.
 Idē in gen. Et steriles plātani malos gessere valentes: hinc
 plātānetū et plātānon pro loco plātans confito.
 Plato p̄hs ab humerorū latitudine dicitur: hinc antea ex aui p̄ni
 noie aristocles vocabat. Sūt egregio corpis bitu et in pale
 stra se exercuit apd̄ aristonē palestrenē a quop̄ximū cogno
 minat⁹ ē plato. Natus ē athenis eo die: quo apd̄ Delon apol
 lo studuit picture et tragedias p̄mataq̄z edidit. Adeo aut oī
 disciplinaz ḡnē et p̄serti i p̄bia excelluit: vt diuinus plō p̄boz
 bomer⁹ vocat⁹ sit. Li. li. tu. q̄ platonēq̄ maiestatis maxim⁹ ē
 buccinator: adeo vt ip̄z dei appelleret: quē labeo in semideos
 cōmemorādū putauit. Cui defūcto magi tyi deo imolauerūt
 Platicerotes: beluē lata cornua habentes.
 Plautia planis quibus qui et ploti nominantur: soleas quoq̄
 oimiciatas quibus vtabantur in venando quo planius pe
 dem ponerent semplotia appellabantur.
 Plaudo. is. fi. sum. Est aut plaudere quotiēs alicui p̄ re b̄n gesta
 o gratulamur: leuitiq̄z ostēdimus. Amb. lib. ii. de virg. Cūq̄
 p̄pā illa: quāta angelorū letitia plaudentiū q̄ habitare me
 reat in celo q̄ celestē vitā vixit in seculo. Sene. Unā rē adif
 ciam et saure: ac plaudere te iuuabit. Sit et q̄nq̄z in derisum
 vt est apud Ezechielē p̄ eo q̄ plausisti manu et percussisti pede
 et gausis es ex toto affectu sup terrā israel: hui⁹ cōposita sunt
 applaudo: qd̄ est alicui plaudo. Hier. q̄q̄ labia torquetis:
 trabatis capillū: applaudatis pede: fidē ecclē aptissimē cōh
 tebor. Supplaudo de quo alibi. Est et plaudēdo es. Hiero. in
 ecclē. Laput suum mouebit et plaudēbit manu.
 Plausus. us. Lic. in Lato. Quibus cum a concto confessu plau
 sus esset multiplex datus.
 Plausibile: fauozabile iucūdū pplare: qd̄ plausū ppli excipi p̄t.
 Li. Quī plausibilia hēc nō sūt vt i sinu gaudeat: gl̄ose loq̄ de
 fināt. Sic ofo plausibilis dicta ē q̄ placet et plausus ppli meref
 Plausū curr⁹ q̄ ex oi p̄te sit palā: qd̄ i eo vebit: vt inq̄t Car.
 Plecto. is. r̄. ctū. fm̄ P̄ul. vel rui. sc̄bz aliquos. rum. f̄gū punio
 serio. αωω του πλαττω serio. Hier. i li. iudi. Si septe cri
 nes capitis mei licio p̄lexneris: et clauū hūc circūligatū terre
 fixeris isirinus ero. Aug. lib. de ci. dei. Nā si oē nunc peccatu
 manifesta p̄lexeret pena: nihil vltio iudicio reservare puta
 ret. Hui⁹ passiuū ē p̄lector. Ter. i p̄hor. tu iā lites audies: ego
 p̄lectar pendēs. i. seriar: vt inq̄t Do. Hinc p̄lectrū et plage.
 Plector deponēs nō est in vsu: s̄bz cōposita. Ampletor: cōple
 ctor: circūplector: impletor: v̄n iplerus qd̄ est iplacat⁹. S̄reg.
 S̄z cū ex lectione alia redēptiois n̄ i snia ad mentē reducū
 ex hui⁹ nobis lectiois v̄bis q̄stio valde iplera ḡnat: p̄plector
 p̄fecte ligo. Hier. ad paulinū. Tenēt se mutuo: s̄bz i perplexi
 sūt: et q̄n rota in rotā voluit. Ter. i eu. p̄gin scelestā meū per
 plere loq̄. Dona. Iō p̄plere qz statuerat vitū celare v̄ginis.
 Dic p̄pletoz: qd̄ est valde ligo seu i dubio pono. Plā. i aul.
 At scio quo vos soleatis pacto p̄plexarier. Pactū nō pactū
 est: nō pactū: pactū est: qd̄ vobis lubet. Idem in asi. Neq̄z vl
 lum verbū faciat perplexibile. i. ambiguum multum.
 Plectilis. pe. cor. que p̄lecta est. Plā. in bac. p̄to gabea scaphiū
 pro insigni sit corolla plectilis.
 Plectrū: instrūm Litharedi quo fides p̄lectunt. i. p̄cutiuntur: ab
 αλαττω p̄cutio Mar. Sernida netrō tibi pollice p̄stula
 surgat exornēt docilē garrula p̄lecta lyrā. An̄ris d̄z q̄nq̄z pe
 cten. Uir. Iā p̄ctine pulsar eburno. Plectrū et q̄nq̄z calcar
 beneū qd̄ oli gallis gallinacis addebat oū iter se pugnarēt.
 Plebs. bis. vel plebes. bei. idē qd̄ vulgus. Hoc est vilioz ps ppli
 Bel. Plebes in qua gētes ciuū patricie nō insūt. P̄ly. Lāta
 plebei cōsternatione vt primo pulsus ex ea regione: mox et
 interemptus sit. Huius diminutiuum est blebecula.
 Plebescitū. plebis statutu. Sc̄i sc̄ere eni statuere ē. Sc̄ita v̄o ple
 bis appellāt ea q̄ plebs suo suffragio sine p̄rib⁹ iussu plebei
 magistratu rogāte vt puer tribuno. In p̄plo. n. ois ps ciuitatis
 et oēs ordies cōtinētur in plebe neq̄z equites sūt: neq̄z p̄ricij;

Plebeius. a. um. quod est plebis: vt plebei ediles.
Plegma. atis. rete crines intorti: hoc est tricie ⁊ omne testium.
Plemyrium. flumius Sicilie qui per agrum Syracusanum labitur. τω λημυριω quod est exundo.
Plenus. a. um. qd est vacuo dicitur. Hoc est i quo nihil est vacui sed integrū atq; perfectū est: hinc plenitudo perfectio.
Plenilunium. vide in dictione luna.
Pleonomos: latine cumlatio siue adiectio. Figura quotiens: supflua addit: vt sic est ore locuta τω λειος enī plenus dicitur.
Pleo. es. quis non fit in vsu dicitur tū cōposita. Cōpleo: expleo: impleo: a quo adimpleo: oppleo: repleo ⁊ suppleo. Lact. lib. vii. Et replebuntur montes cadaueribus ossibusq;
Pleades: stelle q̄ taurū p̄ficiūt p̄ter caput q̄ ortu suo p̄me nauigatiuis t̄pis ostēdit. τω ληιαδες latine Uergilij dicitur a verni t̄pis siḡtione: quo oriunt. Nā uere exoriantur ⁊ circa equinoctiū cap ortus matutinus ē. Hyginus iter hui⁹ tauri finitionem ⁊ caudā arietis stelle sūt q̄s nri Uirgilias: greci pleiadas uocant. Suerūt atblātis filie septē ex pleione nympha cū qb⁹ iup piter cōbuit: vñ ⁊ pleiades dicitur: ⁊ ex hoc relata sūt i numerum sydey: vulgo pulceneria dicitur: vela p̄latitate τω λειοες pleones enī greca lingua plures dicitur: plures autē sūt apparere certū ē. Pherecydes tradit septē sorores fuisse lycurgi filias ex maro istila. Et q; libez educauerūt ab ioue iter sidera suis se relatas: hanc noia putant. Electra. Alcinoe. Celeno. Merope. Asterope. Taygete. Maia: quarū septia vix cerni pōt. Quid. li. iiii. f. Pleiades icipiūt hanc oves releuare p̄inos: q̄ septē dicit: h̄ tū ē solēt. Seu q; i amplexu sex hic uenere deorū. Nā seropē: marti cōcubisse ferunt: neptuno alcinone: ⁊ te fomosa celeno. Maiā ⁊ electrā taygetēq; ioui. Septia mortali merope tibi si syphē nupsit. Penitet ⁊ facti sola pudore la tet. Siueq; electre troie spectare ruinas nō tulit ante oculos opposuitq; manu: fit at q̄nq; hęc octio tetrasyllaba. P̄top. Nō hęc pleiades faciūt nec aquo sus ozion. Aliqñ obijcit: ⁊ dicitur pleiades. Sta. lib. i. syluaz. Nec par egēs hyades plia dūq; inuolum fidus ⁊ olenijs dignū petiisse sub astris.
Pletizon. qdā p̄ iugero accipiūt. Alij duo pletiza singulis contineri iugibus existimat: vt hero mathematicus in pletizo pedes centum in iugero: ducentos contineri scribens.
Pleuritis. idis. dolor laterū. Grece τω λευρητις τω λευρας la tus dicitur. Hic pleureticus q̄ hūc morbum patit. Sūt et q̄ hūc morbum pleuresin vocēt. Mader. Lōstarūq; pleuresin attica lingua
Plico. as. au. tū. ⁊ plicū plicū: a quo q̄tuor cōposita: Applico cōplico: expleo: ⁊ splico sūt duplex p̄m ⁊ duplex supinū h̄nt Reliq; solū in au. au. termināt vt duplico: triplico: q̄duplico: multiplico: replico: suppleo. Siḡt at plicare nectere ⁊ veluti rugas facere. Tractū a greco τω λεικος qd est nectere. Applico de quo alibi. Cōplico simul plico cumulo. Hier. in plo. Job. Si sicellā iunco tereret: aut palmarū folia cōplicare vt in sudore vultus mei cōmēdere panē meū. Lact. li. v. Quid le non nisi vt bonis exuat: qd fur nisi vt plura cōplicet: Impleo inecto inuoluo. Sal. lib. iiii. bist. Implicite rates mysteria phibebāt. Lact. li. ij. Nā cū bello civili bruciano iplicitus graui morbo abstinere p̄lozo statuisset. Aliqñ iplicare ornare. Pla. Implicat ad speculū caput: circūplico. Hel. Sirculo cōpari que hēbat capite ad sumē p̄uide vt debere fieri sciebat circūplicabat. Replico dissoluo. Plau. Replicaricā atq; extē de. Et replicare rur sus explicare dicere. Hier. ad Lucium bethicum: hęc ⁊ ipse intelligis quo aio replicē. Ply. Quā sepius ille replicasset: tandē per suafit. Duplico a quo cōduplico: multiplico ⁊ suppleo: de quibus alibi.
Plicatile: quod plicatur: vt nauis plicatilis: cū facta ē ex corijs. Et plicatilis crista Upupe.
Plodo. is. si. sum. siḡt q̄tendo siue collidēdo: ⁊ manib⁹ pedibus ne sonū aliq̄ facio. Lūi. cōposita sūt. Applodo qd est iuxta seu ad aliqd plodo. Quital. Cōplodoze magnus scenicū ē: pedes applodere iterum licet. Fest⁹. Sūr q̄d appludā forbitiois liq̄dissimū ḡns putēt q; statu deiciat ⁊ q̄si applodaf. Applodere p̄ trāslationē est facere ac testari honore illo motu. Lō. plodo: explodo: displodo ⁊ supplodo: de quibus in explodo.

Plozo plozas. vide in dictione Fleo. Lūi. cōposita sūt: cōplozo sūt plozo. Lūi. li. i. Tū demū palā factio: ⁊ cōplozate in regia orta. Ser. p̄sidio firmo munus p̄mus in iusu ppli uolūtate patrē regnauit. Deplozo: explodo ⁊ iplozo: de qb⁹ locis lūi. Plostrū. idē qd plaustrū. Nā au. in. o. sepe uertit. Hui⁹ omni est plostellū. Aug. lib. de ciui. dei. Nā hoc turpe membrū per liberi dies festos cū honore magno plostellis ipostū pus ru re in compositis ⁊ vsq; in vrbem postea uocabatur.
Ploti: qui planis sunt pedibus erigunt ⁊ serenullaz in medio concanitatē habentes.
Pluma: mollior ⁊ exigua penna. Dicitur plumieus. a. um. vt lectus plumieus. Implumis ⁊ hoc implume: quod ē sine plume: vt Aus implumis. Sunt qui uicant plumā quozidam linguaz significare acū. vñ plumarius. a. um. vt opus plumariū.
Plumula diminutiuum parua pluma. Col. h. i. Plumule sub cauda clunibus detrahende ne stercoze conuinquate dure scant: ⁊ naturalia p̄cludant.
Plumarius. a. um. qd ex pluma ē. vñ plumariā culcitā uicant q̄ pluma plena ē. Et plumariū dicitur opus acū factis qd greca liciozū multiplici uarietate polymitariū appellat. Hier. i. exo. Decē cortinas de bysso reorta uariatas ope plumario facies
Plumarius qui acū depingit. vnde ibidē legit q; Achisamech fuerit optimus lignoz artifex ⁊ polimitarius atq; plumari⁹ Lato de lib. Educam. Etenim nulla que non uidicit pingere potest bene iudicare quod sit bene pictum plumario. aut teoze in puluinaribus plagis.
Plumatile. penultima corepta. qd ex plumis factus est. Plan. Lomatile aut plumatile plumis implere. Nonius clauatum inter pater: aut ex pluma factum.
Plumo. as. plumā facio. vñ plumatū ē pennatū dicimus. Hel. lib. i. Anicula est parua nomē est castita habitat nidulaturq; in segetib⁹ id ferme t̄pis: vt appetat inestis pulis iatā plumā tib⁹. Et plumare ē acū pingere. Flauus uopiscus laneas tu nicas purpura micates ⁊ plumati difficultate pernobiles.
Plumescio. is. a plumo. is. fieri uenit p̄natus fio. Aug. lib. iiii. cō. Aut qd tū oberat paruulis tuis longe tardius ingenū cū a te lōge nō recederent in nido ecclie tue tui plumescerent.
Plumbū. duplex est albū. ⁊ nigrū albū stannū dicitur. Nigri plumbi duplex origo est. Aut enī sua sponte nascit vena: nec dicit aliud ex se parit: aut nascit cū argento: mixtisq; uenis p̄staf. P̄rim⁹ loquoz q̄ in fornacib⁹ stuit: albū plumbū ⁊ stannū uocat. Scōs argentū qd remāsit Salena dicitur latine plumbago.
Plūbeus. a. um. qd ex plūbo ē vt imago plūbea. Aliqñ dicitur vñ Plau. plūbeū hoies appellat luidū p̄ translationē quoq; plūbeū ingenū obtusū dicitur: ⁊ qd penetrare cogitando nō pōt.
Plumbago cōis uena plūbi ⁊ argenti grece Molibdena. Ply. Frequēs ⁊ his plumbago hoc est vt iule plumbi uideant.
Plūbarius. a. uz. qd ad plūbū p̄tinet: vt plūbaria officina. Ply. P̄simyrbū quoq; hoc ē cerusam plūbarie dant officine.
Plumbarius. rij. qui ex plumbo facit opera.
Plūbo. as. ferrumino. Ply. Neq; argenti ex stanno plūbat qm̄ prius liquefcit argenti. Hinc replūbo: qd est resoluo iurecon sultus digestis de auro ⁊ argēto legato emblemata uasis et lapidibus inclusa replumbari posse significat.
Plumbatura modo ferrumantionem significat: modo quācumq; coniecturam plumbo factam.
Plumbate dicuntur pile plumbę quas ueteres peregrino uocabulo. Māno barbulo uocabāt. ⁊ quo ⁊ milites qui his uocabantur. Māno barbulo sunt appellati.
Plus. pluris. ḡns neu. In obliq; uo ⁊ numero plurimi triū genū est. Et fm̄ P̄rif. cōparatiuū est significatione tū nō uo ce ab eo qd est multū. At Hel. lib. v. nō cōparatiuū h̄ abfolutum dicit. vñ Amb. formauit cōparatiuū: cum dixit cui⁹ parentes dum requisisset cepit offerre plurima ⁊ plura p̄mittere: vbi etiaz cōparatiuū supposuit suplatiuo qd fieri cōsueit. Quid. lib. ix. me. S; que cum tibi sit iunctissima iunctior esse expetit. Dicimus autē plus hac re ⁊ plus hanc rem. Terē. in eu. Non p̄stridium. Uict. lib. vii. Asteres: directi uisponant inter: nec plus spaciū habētes pedes binos in

plurim: plura 2 pluria. Do. Antiq hoc coplure 2 hec coplura qd nri coplura dnt. L. in ptagoza: rfirmada gra coplura. Lredo qz veteres hic 2 hec plures 2 hoc plure: non hoc plus dicebat. Hel. vo refert. Laponē docuisse pluria latinuz esse plura vo barbaz. Nūc autē de vsu 2 pluria 2 plura dicimus. vñ 2 coplura 2 coplura. Ter. in pboz. multa aduenient vt fit noua bic coplura. Sz differunt ab innice plura 2 eo plura q plura pnt esse duo coplura duo eē nō pnt. Illud coplurū: hoc noie. Jōzq non regit casum. Coplurimus non reperit sed trā plurimus. Et plus satis. Ter. in eu. Ace de buc ad ignē iam calefec plus satis. Lōponit qñq plus 2 dicimus p plus. Ab eo fuit deriuatiua. Pluralis 2 h plurale 2 pluratiuus. a. um. vt pluris vel pluralitiuus numerus. Plurifariam aduerbiū significat: pluribus modis: siue plurib? locis. Sue. de Tibe. Lubicula plurifariam adposita tabellis ac figillis laciniisimarum picturarum adonauit. Pluriculus. a. um. dmi. est a plus qñq plus a masculino vel feminino nō veniat. Et sfgt parum plus vel aliquanto plus: vñ pboz. Ter. in pboz. Tum pluscula supellectile opus est. Idem in ecy. Prīmū dies complurculos. Plurimus: superlatiuū a multus qd ē qñq pro longo ponitur. Virg. Jamqz ascendebant collē qui plurimus dno iminet. Unde nūq plurima. i. longa qua significat Amygdalum. Pluteus: machia ad expugnandos muros ad siluandē castidis. Lōret e vimine: 2 coris ptegit: terminqz rotulis qru vna i medio: vñ in capitibus apponunt: in quocūqz parte volae riamouent. Dos obidētes muris admoent: applicatqz 2 coz munitioe sagittis: seu alijs missilib? defensores de ppu gnaculis exturbat: vt scalis ascendendi pntē occasio vt inqz Uege. Lēsar sempz hostibus spes victorie redintegret: eo magis qz deustus pluteos turriū videbat nec facile adire ap tos ad auxiliandū aiaduertebant postea vo etiā tabule qbus aliqd pseperef eodē noie dicte sūt. Litu. Cranbus pluteisq 2 linteis stectus. Sue. in Gal. accipere videt plutei pro fulcro tozi discubito cū inqz. Quosdā sumis bonozib? fructos cenati mō ad pluteū: mō ad pedes stare succinetos luteo passus est. Mar. Nā puteo vindici tutus erat. Liboz quozq 2 tabularū signozūqz repositoria plutei appellat. Juen. Et iuber archetypos pluteū seruare cleantpas. Dunc plutealis 2 hoc pluteale. vñ a Licero. sigilla plutealia imaginūqz pluteis. i. tabulis icluse. Tabula in sup qd vtunē ij qd rīs dant ope rā 2 scribit pluteus lralis dē. Per. Nē pluteū dicit nec de mozoz sapit yngues. Pluteū ē dicebat spaciū id qd inferiores colūnas a superiorib? p longitudinē in frōte dispescebat Pluto. Saturni filius ex opi dinge 2 frater Jouis atqz neptūni Qui cū ad regni diuisionem venissent pluto ni qnatu minor erat 2 Agefilans vocabat pars occidentis obngit secus inferum mare. Joui plaga oriētalīs: neptūno insule. Dunc datus est locus fabule: vt Joui imperiū ce li neptunno maris pluto ni inferozū obtigerit. Pluto autē Sumanus. vis. orcus. vragus aburgēdo. Uedius iuppiter dictus fuit: idem quietalis est appellatus quasi mozs quies sit erūnarum. Pluto. is. pluui plutiū. qñqz suppositū bz sñ nō appositū. Hiero. in qeni. Nō enī pluerat oīs sup terrā. Et iterū. Ego pluā sup terrā. Aliqñ id qd pluit ponit in ntō. Tibul. Multus 2 i ter ris depuleretqz lapis. Uale. mar. In picenolapidis pluuisse ait. Aug. lib. iij. ci. dei. Sz cū pluit terra: cū pluit creta cū pluit lapides: nō vt grando appellari solet hoc noie sz oino vt ter rē vel crete vel lapidū pluuiā. Qñqz abluū appositū bz. Liu. li. vi. de bel. mace. Tarracine 2 Amiterni nūciatū est aliquo tiens lapidib? pluuisse: qñqz actum: vt deus pluit aquā: pluit māna: qñqz id sup qd pluit in ntō ponit Hiero. in eze. Tu es terra imūda 2 nō copluta in die furoris. Quinil. li. vi. Lū cē maculū eius pplueret. Dui? cōposita sunt. Applu. Ply. nisi ap pluat exanimat. Cōpluo. Uar. Quo ipluebat dictū ipluuiuz Sursum qd cōpluebat cōpluuiū. Depluo deorsum pluo. Im pluo itus: siue supza pluo. Col. li. ij. Tremellius qdē asseuerat priūqz ipluerit ab auibz aut fomicie sata edybi estiuus se

renitatus ager aret. Perpluo p mediū pluo: qd vernaculo sermone dicim? strapiouere Plau. i. tri. Bene facta bñ factis alijs ptegitō ne ppluant. Quinil. Lū cenaculū eius pplueret. Pluuia. est Jugis 2 lenta aqua dum pluit. Pluuus. a. uz. vt aq pluuia: q pluta ē. Ply. Teritur qz i mortarijs admixta aq pluuia. Doz. li. j. car. dētos pluuios vocat: h ē plu uia iducentes. Lolu. ver. pluuiū noiat in quo sepe fit pluuia. Pluuialis: seu pluuiatilis: adiectiua eiusdē significationis: cum pluuius. Festus. Lōpluuiū quo de diuersis tectis aq pluuia lis cōfluit in eundē locum. Col. lib. x. In fossi lactus signino cō struunt qui receptam pluuiatulem aquā continent. Et dies pluuiales ab eodem dicti sunt in quibus pluit. Pluuosus. a. uz. vt annus pluuiosus i q fuerit frēqtes pluuię.

P ante M

Pneuma. aris. spūs. fiat? Pneumaticus spālis. vñ pneumatica organa dñr spiritalia. Ply. li. xix. Eputeo pticis pneumaticis qz ozgatis tollēdo. Dr 2 i musica rō pneumatica. Pneumon latine pulmo qd τω νεω spiro descēdit. vñ pneumo nia qd 2 pipneumonia isflāmatio pulmonis cū ex alijs causis tū ex distillatiōe vebemēti vñ synāchav? suspirio vñ pleuriti de pueniēs vt sāguis idē copiosus excreari solet. Hic pneu monaci q laborat ex pulmone q latine dicit pnt pulmonarij: sicut a Lolu. ouis pulmonaria dicta est cui? pulmo afficitur.

P ante M

Poculū pprie vas quo bibis a potioe dictū. Aug. lib. xix. ci. dei. Nō. n. calix: 2 potio quā stiet calix sil dē poculū sz calix solus sic tñ q potioē cōtinēde fit accōmodat. Sumif tñ qñqz pro eo qd bibimus. Virg. Pocula si qñ seque infecere nouerę. Pocillū dmi. puū poculū. Ply. li. iiii. l. papyri? iperatoz aduer sus fannites dimicaturus vorū fecit si victisset ioui pocillū vi ni. Plau. in afi. Tecū vna postea tecū eque pocilla potitet. Pocillatores pincernę qui ministrant pocula mensę ingerētes vnde Sanymedes qui a oijs rapt? fertur vt ioui pocula mi nistraret pocillatoz appellatus est.

Podagra. pe. comma. pedum dolor. τω ος 2 α γ γ ε. atrocitas. Mar. Litigat 2 podagra diodozns flaccē laborat. Quind. li. ij. de pōto. Soluere nodosam nescit medicina podagrā. Po dagra morbus pegrinus ē. Nā si italie fuisset antiqñs lati nū nomē iuenisset. Nō enī roma cū sudādo 2 laborado viue bat hoc malū cognouit. Est at podagra rubēs hoc est calida Est frigida: est multiplex de qua apud medicos. Podagra etiam dē pedica laqueus quo capiuntur animalia.

Podager. podagricus 2 podagrosus: qui podagra laborat. Eni ni. Nunqz poetoz nisi podager. Plau. in mer. Sed tandem si podagrosus pedibus esset eutrichus.

Podalirius ppriū nomē esculapii filij 2 fris Machaonis medi cine artis pclari q cū grecis ad troiā ob medicinā pfectus ē. A pedū magnitudine sic appellat? medicinā aut diuinā pfecto videri opz: si illd qd i plogo: pgnosticoz scribit bis vbi gre ce hippocrates fuerit adiunctū qñqz via posset futuri hēre rationē α α δ ε και ει ρι α ε ι ο ρ ε β ε σ ι ε ν θ η ο ι ν ο υ ς η ο ι και τ ο υ τ ο υ τ η μ π ρ ο ν ο ι α ρ ε κ υ α ν θ α β ε ι μ ο υ τ ω γ α ρ ι δ ε ν α ρ ο ι τ ο ρ ε δ ι και ω ς και ι ν τ ρ ο ς α γ α ο ς α β ε ι μ.

Poderis. pe. cor. talaris tunica duplici syndone vt inquit Hier. quā Josephus byssinā vocat. Hec adhēret cozpi: 2 ita arcta est: 2 strictis mancis vt nulla oino i veste sit ruga: 2 vsqz ad crura descēdit. Solent milites habere lineas quas camillas vocat sic aptas mēbris 2 astrictas cozpozib? vt expediti sint vel ad cursum vel ad pzelia dirigendo iacula: tenēdo clypeū ensem vibrando: 2 quocūqz necessitas traxerit. Ergo 2 sacer dotes parati in ministeriū dei vtunē hac tunica vti dabētes pulchritudinē vestimentoz nudoz celeritate discurrant. Di eta poderis a τω δ ω π. i. a pedibus.

Poder: posterior pars cozpozis pndenda: qz ex ea pedes fluere videntur. Juenalis. Et podicę leni cēduntur tumidę medi co ridente marisqz.

Podia. funis in nati quo tenditur velum.